

BÉTSI MAGYAR KURIR.

Nr.

Indúlt: Hétfőn, November' 17-dikén, 1834.

41.

N A G Y B R I T A N N I A .

A' Glasgoban tartott nagy vendégség vége felé, mellyben 1450 személy vett részt, az Elölülő Osvald, legelőbb is a' fő vendég (Durham) egészségére ürített poharat, 's emlékeztette a' társaságot, hogy Attya 1792 ben az úgy nevezett Népbárát társaságnál Elölülőséget viselt: a' fiú, folytatta beszédjét, semmi tekintetben sem távozott el Attyának principiumaitól: egyéberánt a' Lord virtusaira két okból nem akar kiterjeszkedni, először, mivel ahoz szónoki talentommal nem bír, másodsor pedig, mivel a' nemes Grófnak egyenes, férjfiás, és lelkes characterere nem szívelne ditsértetést; tsak annyit mond tehát, hogy a' nemes Lord, köz életében, mindekor hív maradt, hogy tzeljára mindenkor buzgósággal törekedett, a' nélkül, hogy jobbra, vagy balra tért volna, és hogy a' legrosszabb időben is mindég igazságos, és betsületes maradt. "Mután a' sok taps után, melly ezen szavakat követte, ismét tsendesség állott bé, Lord Durham felkölt, szívesen megköszönte a' Haza javára törekedő igyekezetének elismerését, 's azután így szóllott: „Habar az Urak erántam illy igazságosak légyenek, vagynak még is mások, kik nem azok! (Pfüj, pfuj!) 's a' minek oka, talán éppen az Uraknak erántam viseltető kedvezések. Egem minden módon igyekeztek, imez szíves meghívás elfogadásának megtagadására bírni. Azt mondották, hogy én az Urak principiumaikat felette radicalisoknak fogom találni, 's magamat compromit-

talom, ha olly kinézeteket igyekeznek követni, mellyek minden jó Kormány megsemmisítésére vezetnek. Kérem az Urakat: vallyon vólt e' ok, melly miatt illyest valamit szemekre lehetett volna háyni az Uraknak? (Nem, nem!) de mondhatom is ám, hogy imez reánk fogott igazságtalanság, az Országnak tsak egy oldalától vette eredetét! Eltalálják az Urak: mellyiktől? (gúnymosolygás) Ellenségeinket, a' Toriekat, most abban hagyom, de a' kik szabad gondolkozás módot követnek, ezeknek megtámadásaik tsak egy helyen esmeretsek, 's ez az egy hely, az Országnak fő Városa. Kérdem ismét: igazságos vólt e' a' vád, és köz principiumon alapult e'? vagy ha nem, miért fordulnak el tőlem ama személyek, 's miért bélyegeznek engem úgy, mint zsarnokot magános életben, és tsalárdot köz életben? Nem akarom indító okaikat nyomozgatni, mert észrevételeim sajnosan esnének: de még is Glasgob polgártársaim előtt magamat kimenteni kötelességemnek tartom! (nagy tetszés) Avval vádoltak, hogy én nem akartam, olly nép szerénti Reform planumot, mint a' millyen a' Kormány elibe terjesztetett! (halljuk!) Imé világosan, és határozólag kimondom, hogy ez nem igaz. (changos tetszés) a' második vád az, hogy én a' Reformbillnek bizonyos megtsonkításait jóváhagytam. Hogy ez nem igaz, elhihetik az Urak, midőn azt állítom, hogy a' bill megtsonkítása, és változtatása alkalmával, nem is vóltam Londonban. (tetszés) Sok veszélyt állottam ki, melly a' legerősebb embert

is megrázta volna, 's Királyom kegyesen megengedte, hogy egészségem helyreállítása végett utazzak. Én azon vádakra, melyek köz characteremet illetik, már elébb köz-helyen megfelelttem, 's miután ezt tettem, első kötelességemnek tartottam, a' dolgról avval az emberrel értekezni, a' ki még kevéssel ezelőtt az Országban első hivatalt viselt, és a' ki bizonyosan megérdemli, hogy tőle tanácsot kérjek. Én tehát egészen ezen férjfiúra bízgamat, 's a' közelebbi környürlállásokat előtte felfedeztem." Itt a' szónok Gróf Greynek egy levelét felolvassa, mellyben ez felel, hogy a' Reformbill felett, — a' Királynak megbízott szolgálai körében történt tanácskozásoknak kihirdetése meg nem engedhető, hogy mindazáltal Gróf Durham személyes elégtételére ezennel bizonyítja, hogy a' munkálódások közben, a' Gróf buzgóan törekedett, melly szerint az említett billből, tzélerányos rendszabás szerkeztetessék. Ez az elégtétel, hozzá járulván még Durhámnak őszinte biztosítása, hogy az ellene tett vádak aseptalanok legyenek, a' Gyülekezettől nagy tetszéssel fogadtatott. Azon vádalól, mint ha ő, (Durham) Gatesheadban a' Cabinet titkait a' Reformbillben, felfedezte volna, akképpen mentette ki magát a' szónok, hogy ő azon alkalommal nem mondott egyebet, mint, hogy Gróf Grey, a' Reformbillben való előmunkálatot reábizta, és hogy társai közül hárman, ebbeli munkájában, segítségével valának. „Hát vallyon titok volt e' ez, folytatá Durham beszédjét: meg lehet, hogy vidékbeli barátjaim semmit se tudtak felőlle, de a' fővárosban mindenki tudta: azonban elég legyen most személyemről szólani! Fordítsuk Uraim, figyelmünket nagy, és általános érdekekre. Ha valaha ideje volt, hogy a' szabad gondol-

kozású férjfiak között, a' költsönös egyetértés, és munkálat nem tsak hasznos, hanem elkerülhetlen szükséges is volt, — most valóban leginkább ideje van. Mi ditsőséges győzedelmet vívtunk ki, de ellenségünk még mindég a' tsata piatzon van jól fel fegyverkezve, azért még előre ne tapsoljunk! Látják az Urak, mint talpon állanak mindnyájan, — mint járnak — kelnek szorgosan a' Toriek Angliában, és Skótziaiban. Az Ország egyik végétől, a' másikig, a' legfelsőbbtől a' legalsóbig, Hertzeg Vellingtontól, Lord Stormontig (kicsapó katzaj) minden mozgásban vagyon. Tekintsünk Irlandra: mint sűrög forog az Orangista, és Repealer! hát tsak mi, Angliának, és Skótzianak Reformatorei, tsak mi dugjuk e' öszve kezünket? Nem! legyünk mindég ébredten, szemmel, füllel! A' Reformbillt ne tekintsük holt betűnek, hanem azzá tégyük, a' mivé lennie kell, úgy mint a' Nemzet újjaszületésének nagy eszközévé. Uraim! nem ajánlhatok elég figyelmet ezen tekintetben: ha talán az alsóház a' legközelebbi Ülésben, nem választ bátor-ságos utat, veszedelmes következései, megigazíthatatlanok lennének: azért szemmel legyenek az Urak képviselőikre. (Nagy tetszés) mutassák meg az Urak, hogy apró pénzzel nem engedik magokat kifizetni, és az aratást, mellyhez a' magot adták, méltán megkívánhatják. De más részről ne hirtelenkedjenek az Urak, 's ne hagyják magokat az indulattól elragadtatni, 's akkor minden akadályokat, mellyeket hihetőleg elibek teendének, férjfiásan meg fognak győzni." Még sokáig ezen értelembe beszélt Lord Durham, a' midőn némelly rendszabásokat közlelőbről megvizálgatott, mellyek a' Reform tökéltetésére szükségeseknek látszottak, így a' többek közt, a'

Parlament idejének megrövidítését, Angliában, és Irlandban, az Egyházbabé-
szűszott visszaéléseknek, úgyszint az
Egyesületeknek eltörlését, nagyobb ta-
karításoknak béhozását" 's a' t. 's vég-
re sokáig tartó teps között, helyet
foglatt.

FRANTZIA ORSZÁG.

Az Esküdtek törvényszékénél je-
lenleg egy elfogott személynek Pere
foly, ki magát Dauphinnek, vagy
XVII-dik Lajosnak adta ki. A' vád iro-
ványoknak kivonatja ez: „1833-ban Aug.
végén, a' Tisztviselőség, valamely lap-
pangó emberet fogatott el, ki, mint egy
fejér személynél talált iroványból ki-
sül, a' fenn álló Hormány megbukta-
tásában fáradozott. Ez az ember XVII-
dik Lajosnak, XVI-dik Lajos Fijának,
Normandiai Hertzegnek nevezte ma-
gát. Párisban lévő Agensei valának As-
selin, és Boucher, Lemaitre.
Ez utóbbinál, több gyanús, nyomta-
tott irományokat zár ala tettek. A' fő
bévádoltatott személy, akkor, midőn
elfogattatott, valami gyilkoló eszközt
hordott magával, 's azonkívül házában
találtatott egy — jegyekkel írt emlék-
könyv; egy eladási Egyesség, titkos
nyomató eszköz, politikai repkényírás,
egy katonai Uniformis karddal, több
petsét-nyomó. A' bűnös ellen külömb-
féle vádak intéztettek: öszveesküvés,
tsalás, sajtótörvényt által hágás, tiltott
fegyvernek hordása, 's titkos írásmód.
Később ez utóbbi vétek, bizonyos Col-
liard, sebes íróra is kiterjeszkedett.
A' fő bévádolt Ethelbert Lajos
Hektor Alfred Richemont Bára-
rónak nevezte magát, 's azt vallá, hogy
ő egy előkelő familiának, mellyet meg
nevezni annak betsülete, és a' maga ér-
deke nem enged, természetes fija lé-
gyen. A' titkos írás frantziára általté-
tetett, a' midőn kísült, hogy hihetot-

len tselárdsággal koholt politikai tsel-
szövés, már régen munkában volt. XVII-
dik Lajos Normandiai Hertzeg tzimje
alatt, a' főbűnösnek nagy régi házak-
nál bémenetelt eszközlött, hol jámbor-
ság, és törvényesség színé alatt, meg-
tudta magát kedveltetni, és jó summa
pénzt beszedett. Más részről Republi-
canusokkal kötött szövetséget, 's az
Emberi Jussok nevű társasággal,
szakadatlan öszveköttetésben élt. Alne-
vét még 1808-ban vette fel, a' midőn
Ervagand nevezet alatt, Sybille
fregattra ült, 's útítársaival elhitette,
hogy ő még 1794-ben a' Temple fog-
ságból kilopattatott, és Kleber Gene-
rálra bízott, 's később hol léte ki-
tudódván, Buonaparte elibe vite-
tett légyen. Sehol sem találhatott mené-
dekhelyet, hanem tsak az új világ pusztá-
taiban. Itt tudtára estek az 1814-ki tör-
ténetek, 's akkor tüstént visszatért
Frantzia Országba, hol XVIII dik La-
jos szívesen fogadta, de Angoulême
Hertzegné magától eltaszította, és azért
vonta magát az Ausztriai Statusokba.
— Azt vallotta továbbá, hogy Majland-
ban több esztendeig fogva vólt, 's itt
esmerkedett meg némelly nyughatatlan
Olaszszal, nevezetesen Silvio Pelli-
co költővel, és egy híres Frantziával
Andryanéval. Miután szabadságát
visszányerte, a' Frantzia Kamarákhoz,
ellenmondást nyújtott bé.“ Ezen regé-
nyes előadás, az adatokból megtzáfolt-
tatik. Mind lakását, mind nevét, gyak-
ran változtatta. Párisban majd He-
bert, Lamaitre Oberster, Picted,
majd ismét Richemont Báro, és Gus-
tave Hertzeg neveket vett fel. Lyon-
ban Gróf Sz. Juliennak, máskor Gróf
Legrasnak nevezte magát. Utazás-
közben, költsön Paszszussal él, 's a' hol
tsak mutatja magát, mindjárt elterjed
a' híre, hogy XVII-dik Lajos megér-
kezett légyen. Valami Per után kél-jár,

melly által, mint előadja, törvényes nevéhez, és birtokához akar jutni. Két ügyészszel van dolga. Hijában kívánta vele elhíttetni ama szerentsétlen Hertzeg örje, hogy az igazi Dauphin, az ő ölében mult légyen ki. A' Lyonban tett vizsgálatokból kiséül, hogy az ott 1852 ki történetek alkalmával egy ember jelent meg, ki szinte XVII dik Lajosnak adta ki magát, 's barátjai által, a' dolgozó rendet akarta fellásasztani, kik közt sok pénzt osztogatott ki. Az 1850-ki lázzadás után, 3 esztendeig, Déli Frantzia Országban utazott ide, 's tova, majd Párisban tartózkodott, sokakat megsalt, 's az elégedetlenekkel szövetségre lépett. 1853 dik esztendeig, titokban voltak tselszövései, és tsak akkor gerjesztette fel a' tisztviselők figyelmeiket egy környülállás. Boucher Lemaitre ugyan is elfogattott: lakásába vezették, hogy ott szemelőtt, vizsgálatot tegyenek. A' Normandia i Hertzeget illető számos irványokon kívül, egy felszóllítás találtatott, melly a' Párisi lakosokat lázzadásra nógatta. Megértvén a' bévádlott, Doursel aszszony által, Párisi Agensének elfogattatását, ezen környülállást azonnal Jegyzőkönyvébe irta, illy szavakkal: „Midőn egy oszlopkő letételére mentem volt, előtaláltam a' gyalázatost, minden hozzátartozóival.“ A' titkos irványban a' többek között egy Tractatus foglaltatik, melly a' szerző szava után a' Király, és a' Szent Szövetség Miniszterei között köttetett. Ez azt tartja, hogy az eredeli Egyesség, a' Bétsi Berliini, Sz. Pétervári, Londoni, Római, és Madridi Cantzelláriákban vagyon, 9 titkos tikkelyekkel. Az első, Lajos Fülep örököseinek, ennek javait bátorságosítja, a' második 2 milliom frank esztendei fizetést hágy jóvá, számára, — a' harmadik felfüggeszti a' Chartát, a' 4 dikben az alku-

vó feleknek, minden belső erősségek által adatnak, az ötödik, Frantzia Országot, katonai állásba teszi határtalan időre, a' 6 dik 600 milliom frank adót oszt ki a' Hatalmasságoknak, a' 7-dik a' Felső, és Alsó Rajnai kerületet Ausztriának engedi által, Doubstot Burkus Orzágnak, Calaist, Boulognet, Dünchirchent, Saint Malot, Rochefortot, és Cherbourgot Anglia Orzágnak, a' Rajnahal partját Piemontnak, végre Lillét, és Valenciennest, Hollandiának. A' 8 dik tikkelyben az öregebbik lineának igazgatása, úgy mint 1789 előtt, határoztatik meg. A' 9 ben Lajos Fülep arra köteleztetik, hogy a' jelen Tractatus végrehajtásában munkás légyen, külömben, az említett jótéteményektől megfosztatik. A' vádban szövött mellék személyek, levél által vagynak meghíva, és tsak egyedül Baro Richemond vagyon elfogva. Oct. 30 kán az Esküdtek Törvényszéke előtt, kérdezte B. Richemondot (XVII-dik Lajost) az Elölülő, hogy hívják? „A' Minisztereknek — perem által okozott zavarodások, azoknak sokszori összejövetelek, a' Telegrafoknak mozgásai, eléggé megmondják, ki vagyok?“ 11 órakor a' bévádlottak, ismét előhurttoltattak. Báró Richemondon nem látszanak a' Bourbon familiát-bélyegező semmi vonások, noha fejedelmi tekintetet iparkodik magának adni. Az Elölülő ismét kérdi nevét, 's ő így felel: „Többet nem mondhatok, mint éppen most mondek.“ Az Elölülő: „Még semmit sem mondott: hogy hívják, hány esztendős, mitsoda mesterséget üz?“ A' bévádlott mélyen halgat, egykedvűnek tettei magát, 's a' vádló irvány felolvasása közben, némelly jegyzéseket tészén. 84 tanú van ellene. Az Elölülő ismételve kérdezi nevét, idejét, mesterségét, de feleletet soha sem

kap, ha bár 3 egész óráig mindig forgatja ide 's tova, a' vádló iróványokból vett körülállások tudakozása által. A' bévádlott, az elibe tartott iróványokat áltálfutotta, 's végre kinyilatkoztatta, hogy azok utánzottak legyenek, és Jegyzőkönyve is meghamisított. Erre az Elölülő ismét kérdéseket tesz elibe, de ő ismét megnémül. Elölülő: „Bár akárki legyen, és akármi szerepet jádjon, kérdésemre tartozik felelni, mert a' Status ellen senki sem esküdhetik öszve, büntetlenül. P i s t o n Ur, Richemond Ügyésze közben szóll: „Én úgy hiszem, hogy a' bévádlott ezen kérdésekre felelni fog. Azután kikérdezettvén L a u n e s, kire az igazi Dauphin bizva vólt, ez azt állítá, hogy 1833-ban Sept. vége felé, ötöt két ember látogatta meg, kik nyomosan kitudakozták, mint járt légyen el a' Dauphin gondviselésében, 's mi után a' tanú, nekik őszintén megvallott mindent, ök mosolygva így szóllottak: „a' szegény ember hibázik, mert XVII-dik Lajos meg nem hólt, 3 nap alatt őt ismét megmutatjuk, a' mennyiben egy falóban el vala rejtve, 's helyette egy idegen fiú jádzatott a' gondviselő kezébe.“ úgy de folytatá a' tanú boszszankodva, ez az előadás tsak mese, a' Normandiai Hertzeg életéből kivéve, melly munkának szerzője maga a' bévádlott, és azért hitelt sem érdemel. Erre a' tanú a' Dauphinnak szomorú történetét, és fogságát beszélte el. En úgymond Robespierre, és Sz. Just által háfálra ítéltetem, mivel tsapatomat nem akartam a' Convent ellen vezetni, melly hazafuságomért, Capet fiának gondviselése reám bízott, és akkor valék allandoúl a' Temple fogságban, hol a' Dauphin szüntelenül szemem előtt lévén, telyeséggel el nem ragadtathatott, és ölemben mult ki a'

szerentsélen, 's felbontzolásán is jelen valék.

Párisi lapok szerént, mivel Gerard kilépése után, a' Cabinet miképpen történendő bétöltésén meg nem egyezhettek, Nov. 4 kén minden Miniszterek letették hivatalokat. Mások azt mondják, hogy P e r s i l (Justiz Miniszter) és J a c a b (tengeri Miniszter) megmaradtak, 's az új Cabinet alkotása, hihetőleg az elsőre fog bízattani.

(National.) T a l l e y r a n d nehezen tér vissza Londonba Követségi hivatalának folytatására, a' mennyiben gyengélkedő egészsége miatt N i z z á b a készül, 's helyébe alkalmasint D u c d e B r o g l i e nevezetik ki.

Marsall Gerard kilépése után, 15-nél több személy kináltatott meg az Elölülői helyel, de senki sem akarja felvállalni, mivel mindegyik fél a' Cabinetnek nem sokára történendő feloszlásától. A' Doctrinárek, a' magok körből szeretnének Elölülőt. Három Miniszter kereste a' fő hivatalt: úgy mint: T h i e r s, G u i z o t, és H u m a n n. A' Doctrinárek, T h i e r s keresetét visszaútasították, mivel őt, nem magok közzül valónak tekintik: T h i e r s ellenben erősen ragaszkodott kívánságához, a' midőn hirtelen Marsall S o u l t neve hangzott minden felé, melly körülállások következésében történt: azután a' többi Miniszterek leköszönések.

(Messenger de Chambres.) Gróf M o l é Elölülése alatt, ki a' külső dolgokra ügyelő Miniszterséget nyerendi el, minden Miniszterek visszalépnek, 's ezen esetben: R i g n y. Urra bízatik a' tengeri Miniszterium. D u p i n Ur hihetőleg J u s t i z Miniszter leend, ha egyébberánt felvállal valami hivatalt.

Az A l Királyfi nevetséges P e r e, ekképpent folytatódott: „A' Nov. 1 jén

történt Vallatást, a' bévádlott, egy hosszú beszéddel nyitotta meg: 1822-ben így kezdé, a' Pármái Hertzegnével öszvejött, a' midőn a' Frantzia Kormány kérésére elfogattatott, de következő esztendőben az Ausztriai Tsászár Mantuába utazván, ötöt szabad láb-
 ra télette, elszedetvén mindazáltal nála lévő fontos iroványait. Miután a' bévádlott, Helvétziában, Toulonban, és másutt, tartózkodását leírja, írott beszédjében, a' már kihalgatott tanúnak a' Temple tömlőtz őrének valására jött: ez gyámoltalan öreg ember ugymond, a' ki azt vallja, a' mit akarnak: de a' Törvényszék bizonyosan észre vette azt a' meglepetést, melyet az ő (a' bévádlott) megpillantásakor tapasztaltvölt. Itt szava akadozván, végre sírásra fakadt. Ugy van Uraim! a' kihalgatott tanú, gondviselője volt egy gyermeknek, 's az a' gyermek meghalt, — de nem volt az igazi Normandiai Hertzeg, — mert az igazi itt áll az Urak előtt, én vagyok az, a' felől tökéletesen meg vagyok győződve: ha talán hibázom, az valóhan szerentsétlen hiba, melly miatt 50 esztendő óta, mindenféle üldözéseknek ki vagyok téve. Tudják az Urak, miért van most a' Kormány annyira megindulva, miért gyülekeznek öszve a' Miniszterek olly gyakran? Elölülő: „Azt meg kell bizonyítania, hogy a' Normandiai Hertzeg haláláról való bizonyosság levél hamis: Majlandban történt elfogattatása tsak annyit bizonyít, hogy már régólta Normandiai Hertzegnek adja ki magát. A' bévádlott: Ugy de, hogy bizonyítsam bé az igazságot, mikor azon alkalommal elszedték irásaimat. Elölülő: Eppen azt bizonyítsa bé. A' bévádlott: Hát ha olyan iroványt mutatok elő, melly kétség kívül valóvá teszi, hogy midőn a' Convent a' reá fogott XVII-dik Lajost

eltemettette; egyszersmind parantsolatot adott, hogy ugyantsak a' Dauphin fogattassék el? Elölülő: Jól van, mutasson elő, — mert hiszen már az Ur, a' 7-dik személy, a' ki XVII-dik Lajosnak adja ki magát. A' bévádlott: Majd előmutatom a' védelmezéskor. Elölülő: Annak most, a' vitatáskor kell megtörténnie. A' bévádlott Ügyész: Miért nem irtak 14 hónap alatt, mióta Báro Richemond fogságban ül, Majlandba, hogy az illető felekkelszembé állittathassék? Itt egy levél, mellyből kiséül, hogy midőn a' praetendált Dauphinnak temetése volt, ugyan akkor a' Dauphin után leskelődtek. (Folytatása következik.)

SPANYOL ORSZÁG.

A' Biscayai Kiküldötség, Don Carlos által költkövetkezendő Decretumot függesztett ki: „Mivel hív alttvalóimnak közepette, megelégedésemet, és hálámát: meg akarom bizonyítani, 's ezt tsak az által tehetem, ha hogy ditső Eldödömnök példáját követem, a' ki a' Biscayaiaknak, régi jussait, és törvényeiket megerősítette, — tehát én is helyben hagyom, és megerősítem azokat jelen Királyi Decretumom által, mellynek emlékezete a' tisztviselők, és jussaim óltalmára felfegyverkezett hazámiai előtt, örökké megmaradjon. Annál fogva szolgáljokkal való megelégedésem abbéli jelét ezenel hírül adom, 's azt ismételni fogom, mihelyest a' környülállások, a' szokott Formalításokkal kivént esküt letennünk megengedik. (Aláírás.) Én a' Király.
 (Gazette de France.) Oct. 27-kén és 28-kán a' Vittoriai, és Salvatierrai síkon, Zumalacareguy, és a' Királyné serege között véres ütközet ment véghez. Onnatébol ekképpen adják elő e' történetet: Zumalacareguy, 2 osztály Christinon

győzedelmeskedett: ez utóbbiak vesztesege 2000 főre tétetik, azonkívül a fő Hadi parantsoló Doyle General, és számos tisztek fogságba estek, és több ágyú, sok darab öltözet, fegyver, és zászló elvétellett. A' Christónok közül már 600 nál többen maradtak a' tsata piatzon, midön Zumalacareguy pardont parantsolt, de Vik Károly szabadosai mind e' mellett folytatták az öldöklést, és az ellenséget, egész Vittoriáig kergették, úgy, hogy lehetetlen vala őket viszzatartóztatni. V-dik Ferdinand, Zumalacareguyt, hëbizonyított vitézségéért, Sz. Ferdinand nagy keresztjével ajándékozta meg. Oct. 29-kén Onnátában, Te Deum énekelletett. Minden oda mutat, hogy ezen kis győzedelmet, nagyobbak fogják követni, 's Don Carlos katonái, képesek leendenek, Casztíliaában kiterjeszkedni.

Madridból Oct. 24-kén költ tudósítások szerint, Martinez de la Rosa, le akar mondani hivataláról, és elbótsáttatását kérő levele, már el is küldetett a' Királynéhoz Sz. Ildeusnába, de mivel társa, és barátja Garelly, ebbeli lépésétől meg próbálja viszzatartóztatni, leg alább egy darab ideig, még mind ekkoráig hë nem nyujtatott. Azt mondják, hogy ha ez a' Miniszter, feltételétől el nem áll, akkor az új Cabinet alkotása, Gróf Torenóra fog bizattatni.

B É T S.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Nov. 4 kén költ kir. határozata által Kessélőkői Majthényi László Urat, az előtt Bars Vármegye első Alispányát és Országgyűlési Követjét kegyelmesen Magyar Báróságra emelni.

A' Fő Msgú Magyar Kir. Udvari Cantzellaria méltóztatott a' Registra-

turai Directionál megüresült második Adjutánetusi hivatalra Krutter Jósef Urat, eddig Udvari Registrans, ez által a' megüresült Udv. Registrans hivatalra Boltsek János Urat, eddig Udv. Accessistát, és a' megüresült Udv. Accessistai hivatalra Vitéz Ignázt Urat eddig Cancellariai Practicánst ki-nevezni.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Po'son Nov. 11-kén. Miután a' Tek. Kk és Rk az Urbért illető IV dlk Törvénytzikkely vizsgálatját bévégezték, egy kiküldötség által a' Fő-Rendekhez küldötték, hol mind a' Tek. Kk és Rk Izenetjek, mind a' Felirási Javallat, az Itélömester által felolvas-tatott, 's tegnap a' 255-ki Országos Ülésben, az első tzikkely javallatja már a' Fő Rendek által is elvégeztetett. Azalatt a' Tek. Kk és Rk az V-dik Törvénytzikkely 2dik §-sa felett tanátskoztak.

Visontáról, Tek. Somogy Vármegyéből. Nagyon emlékezetes marad Visontára nézve, November hónapjának második napja: mellyen az ide való Helv. Vallástetelt tartó Gyülekezet, egészen új, szép méltóságban álló, 's városban is helyt érdemlő Templomát; a' szokott mód szerént felszenteltette, Választva sem lehetett volna szebb időt választani, a' nevezetes Innep megtartására; a' fennt kitett határ-napnál. A' tisztán feljövő, 's útját őszi szelid fényben futó Nap, — mellyet feljöttében Mo'sár szó köszöntött: igen sok nézőket 's Vendégeket gyűjtött öszve. Tíz órakor, a' Népnek egy része, harangszó alatt a' Templomba gyűlt, hol, T. Eröss Sándor Darányi Prédikátor, 's Egyházi Vidékbeli Assessor, az Innep tzeljához képest, fontos és szivre-

Nató beszédet tartott; a' kinn maradt sokaságnak pedig, T. Vintze Sámuel Istváni Prédikátor, tudósan prédikált. Az innepnek méltóságát, buzdító Harmoniás éneklés emelte; és a' jeladásokra ügyesen kisütött mo'sarak durrogása hirdette. A' szent tzeremonia végződése után, Uri Vendégeit, a' Parochialis, a' közrendüeket pedig a' Biróházhoz, terített asztalokhoz hívta az az Ekklésiai Elöljáróság; kevésre terjeszkehetőleg ugyan, de szívesen vendégtelt. A' legmélyebb tisztelet, és köszönet hálás érzeti közt jelentjük e' hirdásunkban, hogy midőn a' Templombeli lelkes szónok, ditsőségesen uralkodó Felséges Királyjaink, 's Nádorunk, és az egész Felséges Austriai Ház Tagjainak virágzó megmaradásokért, szívének buzgón könyörgő indulatit, a' minden emberek' Attya előtt kiöntve; a' Nagy Méltóságú Földes Uri Széchenyi Familiára általment, 's az abban öröklő virtust említette: minden jelen volt érző Polgárnak háládatos gondolati, különösen ama Nagy Hazafiban, a' nagylelkű Gróf Széchenyi Istvánban egyesültek; ki mintegy tündöklőbb Planeta a' sok Fixák közt, úgy áll a' Haza egén, Nemzete hasznára futva, világitva, munkálodva fáradhatatlanul; — Ki magosra törekedése mellett, a' kistsinyekre, szegény jobbágyinak sorsára igyekezetére is kiterjesztvén figyelmét: Visonta lakosait Templomjok építésében, matériálékkal, pénzel is atyai módon segítette. Tisztelettel emlékezünk itt, a' Nagy Gróf 's Regyes Földes Ur' Csokonyai uradalma Directorára, Uradalmi Tisztjeire is; kik Méltóságos Urok nemes indulatit korán

észrevéve 's készen: követve: emberi módon, szelíden, az építelés alatt különösen jóltévüleg bántak; a' jobbágyi engedelmességben elsőre törekvő Visontai néppel. Hoszszú élet, szerentse, halhatatlan hír és ditsőség kövésék a' Grófot sok és nagy érdemeiért! Békesség és boldogság légyen a' nagy Director, a' nemes Férfiak jutalma, esztendő sokasága szálljon] hasznos életekre!! A' nemesen érző és az Isten' ditsőségét buzgó tüzvel munkálódó Hívek közt tündöklík neve Visontai lakos Mészáros Gábornak; kí az Ekklésziát a' Templom építésében 500, a' Felszenteltetésekor pedig 200 V. Cz. forintokkal segítette. Köszönet az Ekklészia ezen buzgó tagjának; tisztelet és betsület háruljon személyére; áldás minden munkáira, 's egész életére!

ERDÉLY.

Károly Fejérvár városában September 14-kének éjjelén történtszerentsétlen tűz vész, az iszonyú szél fuvatag eleme által, mintegy tűz folyam má áradván, egy négy szegű részét kora virágzásában azon városnak elhamvasztotta. — Az emberi erővel meg nem gátolható tűz vész szerentsétlenségét, minden kebelbeli polgár köz kihatással szomorúan érzi; mégis fájdalom! a' köz egész ellen, találkozott olly ellen érzetű is, ki névtelen fellépvén, óvást botsátott közhirré, a' hazában forgó Hirlapokban, melly óvási egyes és ellenes véleményű sorokellen a' közhitelesség talp igazságánál fogva a' K. Fejérvári polgári Rendeknek, a' Hirlapokat olvasott több tagjai ellene mondanak.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J o s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker - Strasse Nro 755.)